

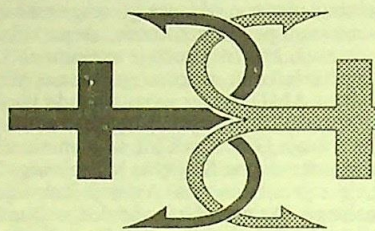
NR 16

LEGNICA

30 październik 1992

Nr 16/76

Solidarność

ZAGŁĘBIA MIEDZIOWEGO

Pismo Zarządu Regionu "Zagłębie Miedziowe" NSZZ "Solidarność"

PRYWATYZACJA

Niniejsza notatka została sporządzona na podstawie publikacji pt. "Prywatyzacja przedsiębiorstw państwowych według stanu na 30.06.1992 r." Powyższa publikacja jest kolejną czwartą edycją rozpoczętego w 1991 r., wydawnictwa GUS dotyczącego prezentacji danych o przekształceniach własnościowych przedsiębiorstw państwowych.

Zamieszczone w publikacji informacje zostały opracowane na podstawie danych:

- Ministerstwa Przekształceń Własnościowych
- organów założycielskich przedsiębiorstw państwowych
- systemu REGON
- bieżącej sprawozdawczości GUS.

Prezentowane w opracowaniu informacje charakteryzują proces przekształceń własnościowych przedsiębiorstw państwowych jaki miał miejsce w okresie od 1 sierpnia 1990 r., tj. od czasu obowiązywania ustawy o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych do 30 czerwca 1992 r. Proces przekształceń własnościowych przedsiębiorstw państwowych jest istotnym elementem przebudowy form i własności polskiej gospodarki. Dwie główne procedury stosowane w ramach tego procesu to prywatyzacja kapitałowa i likwidacyjna.

Prywatyzacja kapitałowa polega na przekształceniu przedsiębiorstwa państwowego w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa, czyli jego komercjalizację, a następnie jej prywatyzację poprzez sprzedaż akcji bądź udziałów.

Prywatyzacja poprzez likwidację to postawienie przedsiębiorstwa w stan likwidacji, a następnie

sprzedaż jego majątku, wniesienie do spółki bądź oddanie na czas oznaczony w odpłatne użytkowanie. Likwidacji dokonuje się zarówno na mocy ustawy o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych z 13 lipca 1990 r. (art. 37) jak i na mocy ustawy o przedsiębiorstwach państwowych z 25 września 1991 r. (art. 19).

Likwidacja na podstawie art. 37 ustawy o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych różni się od likwidacji z art. 19 ustawy o przedsiębiorstwach państwowych zarówno sposobem przeprowadzania likwidacji jak i celem likwidacji. Przesłanką do likwidacji przedsiębiorstw w myśl art. 19 ustawy o przedsiębiorstwach państwowych jest słaba kondycja przedsiębiorstwa, a celem likwidacji zakończenie bytu przedsiębiorstwa w sensie prawnym i zorganizowanej masy majątkowej. Natomiast celem likwidacji określonej w art. 37 ustawy o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych jest przekształcenie polegające na przekazaniu zorganizowanej masy majątkowej nowemu właścicielowi. Przedstawiony w opracowaniu proces przekształceń własnościowych objął swym zasięgiem na terenie kraju 1714 przedsiębiorstw państwowych z tego 464 rozpoczęło prywatyzację na drodze kapitałowej a 1250 poprzez likwidację. Wśród przedsiębiorstw postawionych w stan likwidacji przeważają przedsiębiorstwa likwidowane w oparciu o ustawę o przedsiębiorstwach państwowych - 708 jednostek, natomiast w oparciu o ustawę o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych postawiono w stan likwidacji 542 jednostki.

Na terenie województwa legnickiego proces przekształceń własnościowych objął swym zasięgiem

17 przedsiębiorstw z tego 2 przedsiębiorstwa rozpoczęły prywatyzację na drodze kapitałowej, 15 poprzez likwidację (10 - z mocy ustawy o przedsiębiorstwach państwowych art. 19, 5 - z mocy ustawy o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych art. 37).

Calkowite sprywatyzowanie likwidowanych przedsiębiorstw objęło 401 przedsiębiorstw państwowych w kraju, 9 - w województwie. Są to te przedsiębiorstwa, w których zakończono proces zbycia mienia lecz nie dokonano jeszcze formalności wykreślenia ich z rejestru. W 737 przedsiębiorstwach państwowych w kraju, 12 - w województwie znajdujących się w likwidacji trwają procesy prywatyzacyjne, zawierane są umowy zbycia, wniesienia do spółek lub oddania do odpłatnego korzystania mienia likwidowanych przedsiębiorstw.

Najpopularniejszą formą zbycia majątku jest oddanie na czas oznaczony w odpłatne użytkowanie głównie poprzez leasing (spółki pracownicze). Od początku prywatyzacji do końca czerwca br. liczba przedsiębiorstw nabywających majątek w drodze zawiazania spółki z udziałem Skarbu Państwa jest stosunkowo niewielka i wynosi dla kraju 16, dla województwa 1.

W I półroczu br. odnotowano w porównaniu do stanu na 31.12.1991 r. wzrost liczby spółek prywatnych o 58, spółek z udziałem zagranicznym o 17, przedsiębiorstw państwowych o 6 i spółdzielni o 3. Ponadto powstał 1 zakład fundacji. Województwo legnickie znajduje się na 28 miejscu w kraju pod względem ilości przedsiębiorstw państwowych.

Wojewódzki Urząd Statystyczny
Notatka sygnalna nr 11/92

LICZBA PODMIOTÓW GOSPODARCZYCH W WYBRANYCH GRUPACH W WOJEWÓDZTWIE NA TLE KRAJU

Wyszczególnienie a - stan na 31.12.1991r. b - stan na 30.06.1992r. c - 1991r. = 100		Sektor publiczny			
		przedsiębiorstwa		spółki z udziałem	spółki z udziałem
		komunalne	państwowe	Skarbu Państwa	państwowych osób prawnych
Polska	a	741	8228	376	909
	b	598	8180	650	803
	c	80,7	99,4	172,9	88,3
Województwo	a	20	114	-	12
	b	19	120	1	11
	c	95,0	105,3	-	91,7

LICZBA PODMIOTÓW GOSPODARCZYCH W WYBRANYCH GRUPACH W WOJEWÓDZTWIE NA TLE KRAJU (dok.)

Wyszczególnienie a - stan na 31.12.1991r. b - stan na 30.06.1992r. c - 1991r. = 100		Sektor prywatny				
		spółki prywatne	spółki z udziałem zagranicznym	spółdzielnie	zakłady fundacji	zagraniczne przedsiębiorstwa drobnej wytwórczości
Polska	a	47690	4796	17374	158	787
	b	54267	7648	18135	202	735
	c	113,8	159,5	104,4	127,8	93,4
Województwo	a	466	11	247	-	4
	b	524	28	250	1	4
	c	112,4	254,5	101,2	-	100,0

SPOTKANIE

Dnia 21.10.1992 w siedzibie Zarządu Regionu odbyło się pierwsze z comiesięcznych spotkań szkoleniowo - informacyjnych dla Komisji Zakładowych z Legnicy. Uczestniczyło w nim 37 przedstawicieli KZ. Poruszane były następujące tematy:

1. Informacja na temat prac Zarządu Regionu - prowadziła Ewa Kosiorowska - Sekretarz ZR.
2. Informacje na temat prac Komisji Krajowej przedstawił Jacek Swakoń - Przewodniczący ZR.
3. Informacji na temat Towarzystwa Ubezpieczeń wzajemnych udzielił Wojciech Lica - Wiceprzewodniczący ZR.
4. Pracownicy ZR - Edward Chmiel i Henryk Sągajło omówili ustawę o związkach zawodowych.

KOMUNIKAT

Kierownik Biura Terenowego Zarządu Regionu Zagłębie Miedziowe w Legnicy informuje, że w każdą środę między 10.00 - 15.00 odbywać się będą spotkania informacyjno - szkoleniowe dla przedstawicieli legnickich komisji zakładowych. Daty najbliższych spotkań: 18.11.1992, 16.12.1992. Obecność przedstawicieli KZ jest obowiązkowa.

Jednocześnie Zarząd Regionu informuje, że w każdą środę w siedzibie Zarządu będzie pełniony dyżur do godziny 18.00.

W związku z powyższym spotkania poniedziałkowe ulegają zawieszeniu.

Kierownik Biura Terenowego Legnica
Wojciech Obremski

DZIAŁ SZKOLEŃ INFORMUJE...

W dziale szkoleń Zarządu Regionu można zamówić następujące wydawnictwa:

1. Pracę zbiorową pt. "Bezpieczeństwo i zdrowie a warunki pracy", cena 35.000 zł;
2. Pracę A. Wiśniewskiego pt. "Prawo o spółkach" (Tom I - Wiadomości ogólne. Spółki osobowe), cena ok. 50.000 zł;
3. Pracę A. Wiśniewskiego pt. "Prawo o spółkach", (Tom II - Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Spółka komandytowa), cena ok. 60.000 zł;
4. Pracę I. Heropolitańskiej pt. "Weksel w obrocie gospodarczym", cena ok. 55.000 zł;
5. Pracę zbiorową pt. "Wzory umów z komentarzem", cena ok. 65.000 zł;
7. Poradnik akwizytora pt. "Jak pobudzić sprzedaż?", cena ok. 40.000 zł.

Zamówienia można składać do 30 listopada br. w Zarządzie Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ "Solidarność", 59-220 Legnica, ul. F. Skarbka 9, tel. 260-12, 260-13, fax (kierunek Lubin) 22 04 70.

Sekretarz Zarządu Regionu
Ewa Kosiorowska

Zniesienie przep. o zasiłkach dla dzieci z rodzin niepełnych

Prezydium Komisji Krajowej w piśmie skierowanym przez członka Prezydium Ewę Tomaszewską do Podsekretarza Stanu w PM i PS Aleksandry Wiktorowicz zwróciło się o zmianę Rozp. MP i PS z dnia 19.05.1992r. zmieniającej rozpr.

w sprawie zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych w części dotyczącej uprawnień do zasiłku rodzinnego dla dzieci, które posiadają dochody z tytułu renty rodzinnej. Zdaniem Prezydium nie należy wobec pólserot stosować ograniczenia dochodów do kwoty 50% najniższej emerytury lecz zasady dotychczasowe, tzn. dochodu w wys. najniższej emerytury.

MP i PS przygotowuje projekt rozp. w sprawie zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych. Kilka wersji projektu zostało opublikowane w prasie i poddane społecznej dyskusji.

Interwencja ws. blokowania kont. zagrożeń wypłat

Przewodniczący KK M. Krzaklewski zwrócił się z pismem z 15.07. do Prezesa NBP informując o zjawisku blokowania przez banki kont przedsiębiorstw państwowych, zaznaczając, że bezpośrednim skutkiem tych blokad jest zagrożenie wypłat wynagrodzeń dla pracowników tych przedsiębiorstw.

W odpowiedzi Prezes NBP stwierdza, że o zjawisku blokowania kont została powiadomiona pierwszy raz ze pośrednictwem listu Przewodniczącego KK. Obiecała również, że zainteresuje się bliżej tym problemem i podejmie stosowne działania.

W związku z tym Prezydium KK postanowiło sprawdzić realizację wypłat wynagrodzeń w przedsiębiorstwach, którym banki zablokowały konta. Zwrócono się więc do ZR z prośbą o podanie danych na ten temat. Z informacji, które dotychczas napłynęły do Działu Regionalnego KK wynika, iż blokada kont przedsiębiorstw państwowych nie wpłynęła na realizację wypłat wynagrodzeń w przedsiębiorstwach zgłoszonych przez ZR Dolny Śląsk.

Z kolei ZR Środkowoschodniego podał, że w żadnym z zakładów pracy, w których zablokowane są konta nie nastąpiła całkowita wypłata wynagrodzeń.

Zaznaczyć jednak należy, że są to wiadomości dwóch tylko regionów, pozostałe regiony do tej pory nie udzieliły informacji.

Zmiany w ustawie o popiwku

W ramach współpracy pomiędzy KP NSZZ "S" i Prezydium KK, podjęto inicjatywę w sprawie wprowadzenia zmian w uregulowaniach prawnych dotyczących popiwku.

Na wniosek KP NSZZ "S" przyjęto zasadę, aby ulga w popiwku była uzależniona proporcjonalnie do udziału eksportu w produkcji sprzedanej.

UWAGA KOMISJE ZAKŁADOWE

Jednolity tekst obowiązującego statutu można znaleźć w 30 numerze tygodnika Solidarności z 24 lipca br., a ponadto w najbliższym czasie zostanie on wydany przez ZR.

Krewetki i... piwo

II część relacji z pobytu w Danii

Następny dzień rozpoczął się pukaniem do drzwi pokoju i wściekłym jęzgotem radiowego budzika. Zaspiałem. Błyskawiczna toaleta poranna i biegiem do hotelowej restauracyjki. Czworka moich przyjaciół już pałaszuje smaczne śniadanie, popijając kawą naturalną. Korzystając z uprzejmości obsługi proszę o szklankę gorącego mleka, czym wzbudzam pewne zdziwienie, ale po kilku minutach moje życzenie zostaje spełnione.

Zaraz po śniadaniu, w towarzystwie naszych gospodarzy z AMU-Center wyruszamy do miejscowej elektrowni. Jeszcze przed wyjazdem naszej delegacji z kraju (która, jak już wspominałem w poprzednim numerze "Zagłębia Miedziowego", składa się z przedstawicieli Agencji Rozwoju Regionalnego "Arleg", Wojewódzkiego Biura Pracy, Sejmiku Samorządowego i Zarządu Regionu NSZZ "Solidarność") zastanawiało mnie, jakimi kryteriami kierowali się Duńczycy, umieszczając w programie wizyty zwiedzanie "jakiejs tam" lokalnej elektrowni.

Wszystko staje się jasne po przybyciu na miejsce. Każde z nas oprócz niebieskiego kasku otrzymuje niezbędną dawkę informacji. Wysoki biały komin górujący nad całą okolicą i potężna bryła budynku o oryginalnej architekturze należą do największej w Danii elektrowni konwencjonalnej o mocy 1500 megawatów, zasilanej węglem (również z polskich kopalń) lub mazutem. Możliwe jest także równoczesne zastosowanie obydwu rodzajów paliw w dowolnej proporcji. Nowoczesna technologia pozwala na oczyszczenie spalin niemal w 100 procentach z pyłów będących produktem spalania miazły węglowego. Na ukończeniu są prace przy instalacji odsiarczania, która ma być uruchomiona w przyszłym roku. Załoga elektrowni liczy ok. 550 osób.

Są dwa zasadnicze powody, dla których Duńczycy postanowili pokazać nam ten zakład. Po pierwsze: jego kierownictwo od dawna współpracuje z AMU-Center w zakresie organizacji pracy, opracowywania projektów usprawnień i przeprowadzania szkoleń podwyższających kwalifikacje. W ostatnim okresie w ośrodkach AMU przeszkolono całą załogę, łącznie z dyrekcją. Jest to rodzaj eksperymentu, który o ile się powiedzie, może posłużyć jako wzór do naśladowania. Dotychczasowa typowa postawa roszczeniowa pracownika wobec pracodawcy ma zostać uzupełniona pewną formą zaangażowania i współodpowiedzialności za los firmy. Duńscy specjaliści twierdzą, że jest to możliwe i w trakcie prowadzenia szkoleń starają się poprzez ingerencję w psychikę człowieka zmienić jego mentalność. Myślę, że wyniki tych poczynąń mogą być dla nas bardzo interesujące, zwłaszcza w obecnej sytuacji społeczno-gospodarczej, w czasie trwania procesu przekształceń własnościowych i w przededniu zapowiadanej powszechnie prywatyzacji.

Drugim powodem, dla którego warto przyjrzeć się z bliska tej elektrowni, to wiodąca rola, jaką odgrywa w systemie "industrial symbiosis", polegający na zgrupowaniu w bezpośrednim sąsiedztwie zakładów przemysłowych zapotracujących się z jednego źródła w wodę przemysłową, energię elektryczną i ciepłą oraz wykorzystujących do produkcji odpady pochodzące z innych przedsiębiorstw funkcjonujących w tym systemie. Kulundborgu w "przemysłowej symbiozie" współpracują ze sobą, oprócz elektrowni, rafineria, fabryka płyt gipsowych i zakłady farmaceutyczne.

Kończąc udzielanie wstępnych informacji na temat swojego zakładu, nasz przewodnik z nieukrywanym żalem zawiadamia, że ze względu na bardzo silny wiatr nie będziemy mogli odbyć wycieczki oszkloną windą na szczyt 220-metrowego kominu. Wyrażamy rozczarowanie, ale nie wypada ono przekonywać.

Zwiedzamy budynek mieszczący kocioł elektrowni. Wszędzie pełno krzątających się ludzi, którzy nadzorują funkcjonowanie urządzeń.

Dokończenie na str. 4

O składkach jeszcze raz

Droga Koleżanko, drogi Kolego

IV Krajowy Zjazd Delegatów podjął uchwałę w sprawie zmiany uchwały finansowej. Zmiana ta dotyczy nowego podziału składki między strukturę Związku. Wysokość składki członkowskiej pozostaje na tym samym poziomie tzn. 1% wynagrodzenia (oczywiście brutto ponieważ inaczej już nie liczymy). Od 1 września 1992 r. obowiązuje nowy podział składki, który przypominam: 65% pozostaje w Komisji Zakładowej 35% przesyłane na konto Zarządu Regionu. Te 35% dzieli się w następujący sposób: 25% do dyspozycji Zarządu Regionu 8% do dyspozycji Komisji Krajowej 2% do dyspozycji Sekretariatów Branżowych.

Serdecznie Was proszę o sprawdzanie czy obslugujące Komisje Zakładowe służby finansowe prawidłowo naliczają składkę członkowską oraz o poinformowanie tych służb o nowym podziale składki od września br. Dla wszelkiej pewności dołączam jednolity tekst uchwały finansowej.

Bardzo proszę, abyście ze względu na komputerowy system ewidencji, a także potrzebę analizy podstawowej sytuacji Związku, na każdym przelewie bankowym byli uprzejmi zaznaczyć numer rejestrowy Komisji Zakładowej, miesiąc za jaki opłaconą jest składka, liczbę wszystkich członków organizacji zakładowej, liczbę czynnie pracujących członków związku oraz średnie wynagrodzenie w zakładzie.

Sarbnik ZR "Zagłębie Miedziowe" Zbigniew Kuźniar

UCHWAŁA FINANSOWA

Rozdz. I - Składka członkowska i jej rozdział

§ 1. Ustala się podstawową wysokość składki członkowskiej od pracujących członków Związku na poziomie 1% wynagrodzenia z uwzględnieniem wszystkich dodatków płacowych z wyjątkiem deputatów, nagród, zasiłków rodzinnych i rekompensat.

§ 2. Komisja Zakładowa może w uzasadnionych przypadkach za zgodą większości członków uchwalić składkę wyższą, jednak nie więcej niż 2% wynagrodzenia łącznie z dodatkami jak w pkt. 1. Całość składki powyżej 1% pozostaje w dyspozycji Komisji Zakładowej.

§ 3. Dla innych członków Związku ustala się następującą wysokość składki miesięcznej: a. dla rencistów i emerytów - 0,5% renty lub emerytury, jeśli emerytura lub renta jest mniejsza lub równa średniej płacy krajowej;

b. dla rencistów i emerytów - 1% renty lub emerytury, jeśli emerytura lub renta jest większa od średniej płacy krajowej; c. wysokość składki od osób bezrobotnych i na ulopach wychowawczych ustala Komisja Zakładowa.

§ 4. Całość wpływów uzyskanych ze składek emerytów i rencistów i osób pobierających zasiłki pozostaje do dyspozycji Komisji Zakładowej.

§ 5. W wyjątkowych przypadkach Komisja Zakładowa może podjąć uchwałę o zawieszeniu składki członkowskiej lub jej obniżeniu na wniosek zainteresowanego członka Związku.

§ 6. Ustala się następujący podział 1% składki członkowskiej:

a) do dyspozycji Komisji Zakładowej pozostaje 65% wpływu

b) do dyspozycji Zarządu Regionu zostaje przekazane 25% wpływu

c) do dyspozycji Komisji Krajowej za pośrednictwem Zarządu Regionu zostaje przekazane 10% wpływu, z tym że 8% prze-

znaczona jest dla Komisji Krajowej a na działalność sekcji branżowych 2%.

§ 7. Organizacje zakładowe w spółdzielniach inwalidów przekazują Zarządowi Regionu 10% wpływu z jednoprocetowej składki członkowskiej.

Rozdz. II - Zasiłki statutowe i zapomogi

§ 8. Minimalną wysokość zasiłków statutowych ustala Komisja Krajowa.

§ 9. Ustala się następujące zasady wypłacania zasiłków statutowych:

1. zasiłek z tytułu urodzin dziecka:

a) wypłaca się obojgu rodzicom,

b) wypłaca się na każde urodzone dziecko oddzielnie

c) wypłaca się również na dziecko urodzone martwo,

d) wypłaca się matce samotnej w wysokości zwiększonej o 100%.

2. zasiłek z tytułu zgonu członka Związku: wypłaca się tylko jeden zasiłek dla osoby, która udokumentowała pokrycie kosztów związanych z pogrzebem. Wypłaty dokonuje Komisja Zakładowa zmarłego członka Związku.

3. Zasiłek z tytułu śmierci członka rodziny:

a) wypłaca się wszystkim uprawnionym członkom Związku w przypadku zgonu:

- współmałżonka,

- rodziców, teściów,

- dziecka na utrzymaniu,

- osoby na wyłącznym utrzymaniu.

b) wypłaca się również jednemu z rodziców na dziecko martwo urodzone.

4. Zasady ogólne:

a) do uzyskania prawa do zasiłków obowiązuje staż związkowy 6 miesięcy (nie dotyczy osób podejmujących po raz pierwszy pracę).

b) obowiązuje przedłożenie aktu urodzenia lub zgonu oraz dokumentów określających stopień pokrewieństwa.

c) obowiązuje zgłoszenie żądania wypłaty zasiłku w terminie 2 miesięcy od daty urodzin lub zgonu.

d) wszystkie ustalenia z punktów 3 i 4 dotyczą również emerytów, rencistów oraz osób na urlopach wychowawczych i opiekuńczych.

e) wysokość wypłacanego zasiłku statutowego ustala się według daty zaistnienia zdarzenia uprawniającego do zasiłku.

f) we wszystkich przypadkach nieuregulowanych powyższymi zasadami Komisja Zakładowa ma prawo podjęcia decyzji indywidualnej.

§ 10. Udzielanie zapomóg należy wyłącznie do kompetencji Komisji Zakładowej (Oddziałowej). Wysokość zapomóg zależy od posiadanych przez Komisję Zakładową możliwości oraz potrzeb zgłaszającego, przy zachowaniu zasady samowystarczalności finansowej Komisji Zakładowej.

Rozdz. III - Wynagrodzenia działaczy Związku

§ 11. Ustala się maksymalne wynagrodzenie działaczy Związku pochodzących z wyboru, będących członkami władz krajowych i regionalnych Związku zatrudnionych na wniosek tych władz lub Krajowego Zjazdu. Indywidualną wysokość wynagrodzenia ustala odpowiednio Komisja Krajowa i Zarząd Regionu.

1. Przewodniczący

a) Zarządu Regionu i krajowego sekretariatu branżowego do 40 tys. członków - 2-krotne przeciętne wynagrodzenie w sześciu gałęziach gospodarki narodo-

wej ogłaszane przez GUS;

b) Zarządu Regionu i krajowego sekretariatu branżowego powyżej 40 tys. do 100 tys. członków - tak jak w punkcie a) plus 10% w ten sposób obliczanego wynagrodzenia zasadniczego;

c) Zarządu Regionu i krajowego sekretariatu branżowego powyżej 100 tys. do 200 tys. członków - tak jak w punkcie a) plus 20% w ten sposób obliczanego wynagrodzenia zasadniczego.

d) Zarządu Regionu i krajowego sekretariatu branżowego powyżej 200 tys. członków - tak jak w punkcie a) plus 30% w ten sposób obliczanego wynagrodzenia zasadniczego; e) Komisji Krajowej - tak jak w punkcie d) plus 10% w ten sposób obliczanego wynagrodzenia zasadniczego;

f) Krajowej Komisji Rewizyjnej - tak jak członek Prezydium Komisji Krajowej.

2. Z-ca Przewodniczącego Komisji Krajowej lub Zarządu Regionu - tak jak przewodniczący minus 10% w ten sposób obliczanego wynagrodzenia zasadniczego.

3. Członek Prezydium Komisji Krajowej lub Zarządu Regionu - tak jak przewodniczący minus 20% w ten sposób obliczanego wynagrodzenia zasadniczego.

4. Ewentualnie zatrudniony członek Komisji Krajowej lub Zarządu Regionu - tak jak przewodniczący minus 30% w ten sposób obliczanego wynagrodzenia zasadniczego. 5. Wynagrodzenie działacza Związku pochodzącego z wyboru nie może być niższe od wynagrodzenia otrzymywanego w ostatnim miejscu zatrudnienia przed objęciem funkcji.

§ 12. Wynagrodzenie działaczy Związku pochodzących z wyboru zatrudnionych w Sekcjach Branżowych ustala Komisja Krajowa.

Rozdz. IV - Postanowienia ogólne

§ 13. W przypadku pełnienia więcej niż jednej funkcji związkowej obowiązuje wypłata wyłącznie jednego wynagrodzenia, dowolnie wybranego przez osobę zainteresowaną, na okres kadencji.

§ 14. Wynagrodzenie etatowych działaczy Komisji Zakładowych ustala ustawa o związkach zawodowych.

§ 15. Sekcje zawodowe, branżowe, Międzyzakładowe Komisje Koordynacyjne i inne mogą być finansowane na podstawie decyzji władz związkowych właściwego szczebla przy czym sekcje o zasięgu regionalnym może finansować Zarząd Regionu, natomiast sekcje o zasięgu krajowym - wyłącznie Komisja Krajowa.

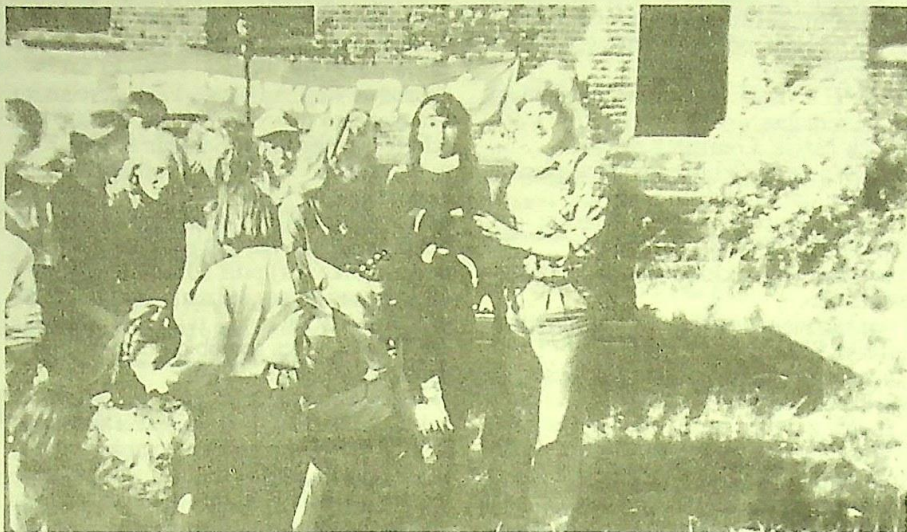
§ 16. Zarządy Regionalne zobowiązane są do refundacji zasiłków statutowych w przypadku udokumentowanego przez Komisję Zakładową braku środków na ich wypłacenie pomimo prowadzenia prawidłowej gospodarki finansowej.

§ 17. Zobowiązuje się Komisje Zakładowe do regulowania składek do dnia 20 następnego miesiąca, a Zarządy Regionalne do dnia 30 następnego miesiąca.

§ 18. Dysponentami dotacji i darowizn udzielanych Związkowi bez wskazania określonej jego struktury jako adresata (Zarządu Regionu, Komisji Zakładowej lub sekcji branżowej itp.) jest Komisja Krajowa.

§ 19. Określone powyższe zasady finansowania obowiązują od dnia 1 września 1992r.

"I PÓJDIEMY DALEKO..."

III Rajd "Chelmy 92"

Rocznice powstania związku zawodowego można uczcić na wiele sposobów. Jednak czy można zorganizować rajd górski, który mógłby się przerodzić w cykliczną imprezę?

Z okazji 10 rocznicy powstania NSZZ "Solidarność" w 1990 roku z inicjatywy ówczesnej Komisji Sportu MKK "Solidarność" oraz PTTK Legnica został zorganizowany I Rajd "Chelmy 90". Celem rajdu było poznanie walorów krajoznawczych obszaru chronionego krajobrazu tj. Pogórza Myśluborskiego, a także relikwów górnictwa i hutnictwa metali, popularyzacja turystyki pieszej jako formy aktywnego wypoczynku programowanie ochrony środowiska. Ten pierwszy rajd stał się inspiracją do zorganizowania w podobnej formie kolejnych rajdów w 1991 oraz w 1992 roku.

I Rajd "Chelmy 90" odbył się na 5 trasach Pogórza Kaczawskiego. W tym miejscu warto wyjaśnić, że nazwa "Chelmy" pochodzi od kształtów malowniczych wzniesień górskich.

Wszystkie trasy prowadziły do Leszczyny:

Trasa: I Jerzmanice Zdrój - Leszczyna

II Złotoryja - Leszczyna

III Kozów - Leszczyna

IV Czartowska Skala - Leszczyna

Mottem rajdu było:

"I pójdziemy daleko - tam za górą za rzeką

Może znajdziesz to czego Ci brak

I pójdziemy przed siebie

Tak jak słońce na niebie

Odkryjemy, że piękny jest nasz świat."

Na zakończenie rajdu odbyły się liczne konkursy w celu wyłączenia najlepszej drużyny, której wręczono

Puchar Przewodniczącego MKK "Solidarność". Konkurs krajoznawczy dotyczył obszaru Pogórza Kaczawskiego oraz historii górnictwa i hutnictwa metali (złoto, miedź, żelazo); dużym powodzeniem cieszył się również konkurs piosenki turystycznej.

Uczestnikami rajdu według zamierzeń mieli być: młodzież szkolna, zakłady pracy, turyści indywidualni. Najliczniej dopisała młodzież szkolna i to stało się tradycją w następnych latach.

II Rajd "Chelmy 90" odbył się pięknymi trasami Pogórza Myśluborskiego. Przewodnikami ze strony PTTK byli: Wiśniewski, Kot, Jarociński, Kielbasa, Rosół, Czuryłowski. Spośród 250 uczestników rajdu Puchar Zarządu Regionu NSZZ "Solidarność" zdobyła drużyna ze szkoły podstawowej nr 7 (opiekunowie: Danuta Horodecka, Danuta Wnuk, Halina Ksieniewicz).

III Rajd "Chelmy 92" odbył się 10 września 1992 malowniczymi szlakami Pogórza Kaczawskiego z końcowym etapem w Stanisławowie. Na pięciu trasach (długości 10-12 km) przewodnikami PTTK byli: Gregoraszczyk, Wiśniewski, Grabka, Czuryłowski, Bielałowicz. Na zakończenie rajdu były konkursy, piosenki turystyczne i kielbaski pieczone nad ogniskiem. Tym razem po licznych konkursach zwycięską drużyną okazał się Ośrodek Szkolno-Wychowawczy z Legnicy (opiekun p. Maria Staniów). Zwycięską drużyną otrzymała tradycyjnie Puchar Zarządu Regionu NSZZ "Solidarność". "Zagłębie Miedziowe" wręczony przez Zbigniewa Łęczyckiego oraz Leona Łukaszczyka - członków Zespołu ds Kultury Sportu i Rekreacji Zarządu Regionu. Nagrody indywidualne wręczał prezes PTTK z Legnicy pan Urbanik. Do zobaczenia na Rajdzie "Chelmy 93" Leon Łukaszczyk, Zbigniew Łęczycki.

Krewetki...

dokonują przeglądów, napraw i bieżącej konserwacji. A jest co konserwować. Cały kościół oplata pajęczyna instalacji. Kilometry różnobarwnych rur tworzących osłoniętą monumentalną mozaikę, klują w oczy jaskrawymi kolorami. Nigdzie nie widać śladów sadzy czy pyłu węglowego. Na któreś z kolejnych kondygnacji mieści się główna sterownia - obszarowa sala "umeblowana" ciągiem pulpity. Mnóstwo tu różnych zegarów, wskaźników, lampek kontrolnych i przycisków. Nie brakuje też komputerów. Jedziemy windą na dach budynku. Z wysokości 80 metrów rozciąga się rozległy widok na teren elektrowni i okolicę. Bezpośrednio pod nami, przy pasie węglowym, trwa rozładunek masowca z węglem. Stąd taśmociągami trafia on bezpośrednio do młynów a następnie wraz ze sprężonym powietrzem do kotła w ilości ok. 230 ton na godzinę. Nieco dalej oczyszczalnia ścieków, z której wypływająca ciepła woda zasila hodowlę ryb. Zjeżdżamy na dół. Po drodze trafiamy jeszcze do obrzydliwej hali mieszczącej turbiny i potężny generator. Bezpośrednio przed opuszczeniem terenu elektrowni wstępujemy do budynku dyrekcji, aby wypić filiżankę kawy i podzielić się wrażeniami.

Jedziemy do ośrodka AMU-Center w Kalundborgu, gdzie tak miło spędziliśmy poprzedni wieczór. Tym razem zapoznajemy się z jego podstawą funkcją, jaką szkolenie bezrobotnych. W przeciwieństwie do ośrodka w Audebo, tutaj prowadzi się kursy również w zawodach typowo kobiecych. Poszczególne pracownie wyposażone są we wszystkie możliwe pomoce dydaktyczne, ale wszelkie rekordy bije pod tym względem sala do nauki sprzątania.

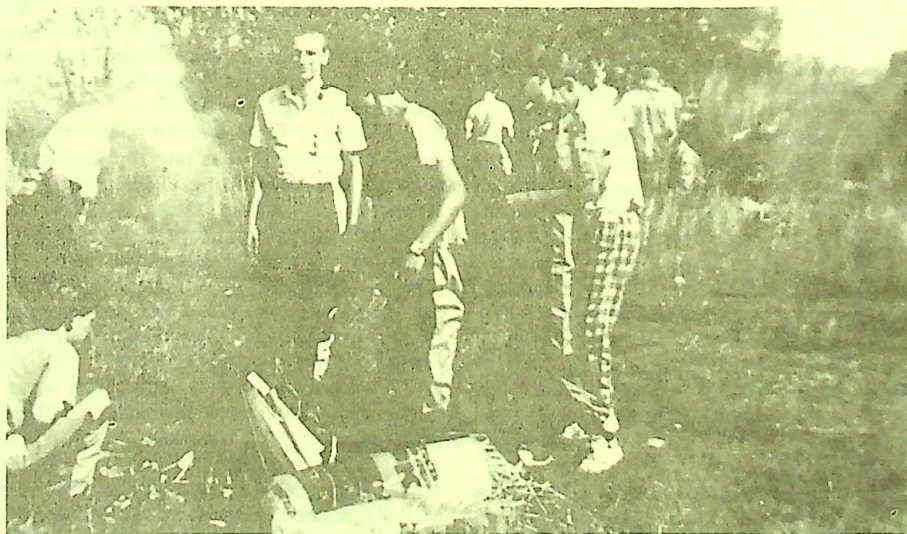
Począwszy od zwykłej miotły, ścierki do podłogi i wiaderka, aż po agregaty do zamiatania, zmywania, pastowania i polerowania, nie wyłączając całego arsenału środków chemicznych służących do utrzymania czystości, wszystko to zajmując znaczną część pomieszczenia. Nic dziwnego zatem, że aby nauczyć się tym wszystkim posługiwać i otrzymać świadectwo ukończenia kursu potrzeba aż trzech miesięcy. Poza tym cały ośrodek nie odbiega od tutejszych schematów, do których pomalą zaczynamy przywykać. Jak wszędzie jest tu czysto, schludnie i nowoczesnie.

Po obiedzie jedyznym na miejscu "ośrodek" u, w trakcie którego nie podano na szczęście krewetek, ale było za to piwo, zasiadamy z przedstawicielami AMU-Center do drugiej tury rozmów w sprawie uzgodnienia warunków współpracy w zwalczaniu bezrobocia w Polsce. Wspólnie oglądamy film nakręcony w obiektach, które władze administracyjne województwa łęczyckiego skłonne byłyby przekazać na potrzeby mających powstać u nas (przy duńskim współudziale) ośrodków szkoleniowych dla bezrobotnych. Największy problem to oczywiście środki finansowe niezbędne dla opracowania dokumentacji technicznej, programu realizacji, że po opracowaniu takiego programu pieniądze na jego realizację można będzie uzyskać z funduszy EWG.

Rozmowy się przeciągnęły, skutkiem czego spóźnieni przyjeżdżamy na umówione spotkanie z przewodnikiem, który ma nas oprowadzić po Kalundborgu i pokazać najciekawsze zabytki. Naszym cicerone jest miła starsza pani, od pierwszej chwili starająca się udzielić nam jak najwięcej informacji o bogatej przeszłości tego nadmorskiego, skandynawskiego miasta.

Najśłynniejszym zabytkiem a zarazem symbolem Kalundborga jest romański kościół, którego pięć wieńców uwieńczono w herb miasta. Zbudowany w XII wieku ma niespotykany nigdzie indziej kształt a z jego historią wiąże się mnóstwo bardziej lub mniej wiarygodnych legend. Pani przewodnik sypie nimi jak z rękawa a "duński" tłumacz przechodzi sam siebie, starając się nam to możliwie szybko i zwięźle przekazać na język polski. Początkowe zaciekawienie ustępuje szybko miejsca znudowi, zwłaszcza, że pozostało jeszcze tyle ciekawych miejsc do obejrzenia a czas ucieka. "Wyciągamy" wreszcie "starszą panią" z kościoła i idziemy na spacer wąskimi uliczkami, których zabudowa nie ulega zmianie bodaj od kilku stuleci. Stan techniczny tych w większości parterowych domków jest nad podziw dobry. Starannie utrzymane, można rzec wypięszone przez właścicieli z lśniącymi w słońcu mosiężnymi klamkami i kołatkami. Sprawiają wrażenie scenografii teatralnej.

Pomimo swego wieku "starsza pani" raźno rwie do przodu a my za nią. Teraz kolej na miejski ratusz - pierwszy ratusz, bo jest ich prawdopodobnie więcej. Pomalowany na żółto, kryty brunatną dachówką, zwykły stary budynek bez żadnych ozdób, bardziej przypominający stodołę niż siedzibę władz miejskich. Surowy wystrój wnętrza również nie kryje zbyt wielu atrakcji. Drugi ratusz jest niemal kopią pierwszego, z tą różnicą, że wykorzystuje się go, jako galerię sztuki współczesnej. Szybko stamtąd uciekamy, zwłaszcza, że jest już późno, a chcielibyśmy jeszcze dokonać niewielkich zakupów, na które wcześniej nie było czasu. Przewodniczka jest niepojęszone. Koniecznie chciała nam pokazać następny ratusz, ale nie daliśmy się namówić. Przepraszamy i zwalamy całą winę na duńskich handlowców, którzy zamykają swoje sklepy już o 17.00. W sprinterskim tempie, pomimo horrendalnie wysokich cen, kupuję drobne prezenty dla dzieci i wracam do hotelu. Do kolacji pozostało już niewiele czasu. *Dokończenie w następnym numerze. (czwartą nadal nie reaguje)*

Ognisko na zakończenie III Rajdu "Chelmy 92"

Jerzy Morawski

UWAGI O "PAKCIE O PRZEDSIĘBIORSTWIE"

1. Jako związkowcy i obywatele kraju oceniamy, że stan gospodarki jest katastrofalny, a nadchodzące miesiące stan ten pogarszają doprowadzając do bankructw, anarchii gospodarczej i wzrostu przestępczości gospodarczej. W tym stanie rzeczy uważamy, że Polsce potrzebny jest kompleksowy program gospodarczy i docelowa wizja państwa. Program ten powinien zawierać politykę przemysłową, w tym wyznaczenia priorytetów gospodarczych, mechanizmy pobudzania gospodarki produktywności oraz rozwiązania prawno-instytucjonalne rozwoju gospodarki rynkowej. Powinien też zawierać szeroko rozumianą politykę społeczną ochrony ludzi najbardziej dotkniętych kosztami transformacji. ZAMIAST TEJ KONCEPCJI - przedstawionej, przedyskutowanej i zaakceptowanej przez społeczeństwo - dostajemy "Pakt o przedsiębiorstwie", dokument, w którym na pierwszym miejscu jest przyspieszona prywatyzacja za wszelką cenę jako jedyny cel i środek.

Stwierdzamy, że tak doktrynerskie podejście Rządu RP jest po pierwsze: przejawem niezrozumienia procesów i mechanizmów gospodarczych wprowadzanych w Polsce w okresie ostatnich trzech lat; po drugie: niewyciąganiem wniosków z przebiegu procesów gospodarczych, po trzecie: spowodowane jest brakiem przygotowania fachowego i kwalifikacji do kierowania sprawami kraju.

2. Uwagi szczegółowe:

1) "Pakt o przedsiębiorstwie" zdejmuje odpowiedzialność za losy reformy i kraju z rządu, przerzucając ją

jednocześnie na system bankowy oraz przedsiębiorstwa. Banki nie są do tego przygotowane merytorycznie i technicznie, nie mają żadnego interesu w rozwiązywaniu problemów przedsiębiorstw państwowych.

2) Jednocześnie należy podkreślić z naciskiem, że nie powołuje się do życia instytucji Skarbu Państwa jako właściciela i kontrolera tego majątku, instytucji odpowiedzialnej politycznie, prawnie, materialnie i personalnie za stopień i sposób wykorzystywania tego majątku. W efekcie pełną władzę nad przedsiębiorstwami przejmują Ministerstwo Przekształceń Własnościowych, pełniąc jednocześnie funkcję właściciela, sprzedawcy, kontrolera i zarządcy majątku narodowego.

3) Wymuszona przyspieszona prywatyzacja pociągnie za sobą szybki wzrost bezrobocia, bankructwa przedsiębiorstw i spowoduje spadek wpływów budżetowych. Nikt w obecnym rządzie nie podjął nawet przybliżonej próby oszacowania tych kosztów a Pakt nie zawiera na ten temat nawet wzmianki. Frazeologia przyszłego dobrobytu i zwiększenia udziału załóg w decydowaniu o losie przedsiębiorstw jakiej używa rząd w "Pakcie o przedsiębiorstwie" mają odwrócić uwagę społeczeństwa i związków zawodowych od spraw najistotniejszych, to jest od tego, że:

- przyjęte rozwiązania centralizują decyzje gospodarcze w rękach bardzo wąskiej grupy urzędników państwowych;

- przyjąte rozwiązania prowadzą do upolitycznienia i upartyjnienia decyzji dotyczących przedsiębiorstw i banków, przywracając mechanizm uznaniowego trak-

towania podmiotów gospodarczych;

- stworzone zostały mechanizmy umożliwiające niekontrolowany transfer kapitału polskiego z banków za granicę, jak również możliwości przejęcia przedsiębiorstw polskich za długi lub symboliczną opłatę przez konkurencyjny kapitał zagraniczny;

- nie stworzono mechanizmów odpowiedzialności osobistej materialnej i prawnej w stosunku do osób podejmujących decyzje odnośnie przyspieszonej prywatyzacji, a także przejmujących zarząd nad prywatyzowanymi przedsiębiorstwami.

4) Podkreślamy, że rozwiązania przyjęte w ustawie o restrukturyzacji przedsiębiorstw państwowych i banków praktycznie uniemożliwiają pracę nad projektem noweli budżetowej na 1992 rok i projektem ustawy budżetowej na rok 1993.

Reasumując należy stwierdzić, że tzw. "Pakt o przedsiębiorstwie" jest dokumentem głównie politycznym i programowym mającym przekonać społeczeństwo o dobrych intencjach rządu, nie jest natomiast tym, czym powinien być, czyli całościowym spójnym programem rozwiązania problemów ekonomicznych polskiej gospodarki. Z tego punktu widzenia proponowane cząstkowe i powierzchowne rozwiązania stanowią kontynuację polityki gospodarczej L.Balcerowicza.

Koszty tych działań obciążą ponownie społeczeństwo.

Wiceprzewodniczący NSZZ "Solidarność"

Region Mazowsze

Andrzej Wiczeorek

Ekspert: Dariusz Grabowski, Janusz Szewczak

Pomoc społeczna - świadczenia, zasady przyznawania, wysokość, forma finansowania - cz. 2

USŁUGI OPIEKUŃCZE

Usługi opiekuńcze obejmują pomoc w zaspokajaniu codziennych potrzeb życiowych, podstawową opiekę higieniczną zaleconą przez lekarza pielęgnację oraz w miarę możliwości również zapewnienie kontaktów z otoczeniem.

Pomoc w tej postaci przysługuje osobom chorym starym lub niepełnosprawnym, wymagającym pomocy innych osób. Z tej formy pomocy mogą przede wszystkim korzystać osoby samotne, ale również te, którym rodzina nie jest w stanie zapewnić opieki i pielęgnacji. Przez osoby samotne należy rozumieć osoby samotnie zamieszkujące (gospodarujące) nie posiadające osób zobowiązanych do utrzymania i alimentacji.

Ustawa nakłada na gminy obowiązek zorganizowania takiej opieki dla osób samotnych, w ramach zadań obowiązkowych. Usługi opiekuńcze dla osób niesamotnych są zadaniami zleconymi gminie. Przyznanie zależne jest od otrzymanych środków finansowych - dotacji celowej na ich realizację oraz możliwości organizacyjnych gminy.

Usługi te gmina powinna realizować przy współudziale organizacji społecznych, związków wyznaniowych, ruchów samopomocowych i innych tego rodzaju instytucji zlecając im ich wykonanie.

WYMIAR ŚWIADCZENIA

Usługi opiekuńcze przysługują nieodpłatnie świadczeniobiorcom, których dochód na osobę w rodzinie nie przekracza najniższej emerytury.

Osoby nie spełniające warunku, o którym mowa a § 1 ust. 2 ustawy zwracają wydatki na usługi opiekuńcze na zasadach określonych w tabeli.

Dochód na osobę w rodzinie (% najniższej emerytury)	Wysokość odpłatności liczona od kosztu usługi w procentach	
	osobie samotnie gospodarującej	osobie w rodzinie
101-150	5	15
151-200	10	20
201-300	15	30
301-400	30	70
401-500	50	100
powyżej 500	100	100

UDZIELENIE SCHRONIENIA

Osoba bezdomna ma prawo domagać się od gminy schronienia - miejsca do spania, posiłku i niezbędnego ubrania. Jest to zadanie własne obowiązkowe gminy, obciążające budżet gminy.

1. Udzielanie schronienia następuje przez przyznanie tymczasowego miejsca noclegowego.

2. Schronienie udzielane jest w noclegówkach, domach dla bezdomnych i innych miejscach.

Gmina posiada dużą swobodę w realizacji tego obowiązku. Gmina w zależności od możliwości i zakresu potrzeb, może go realizować w bardzo różny sposób. Może zorganizować schronisko, zawrzeć w tym celu porozumienie z gminami ościennymi, może również wynająć pomieszczenia dla swoich mieszkańców wymagających tego typu pomocy.

Ubranie.

Przyznanie niezbędnego ubrania następuje przez dostarczenie osobie potrzebującej: bielizny, odzieży i obuwia odpowiednich do jej indywidualnych właściwości oraz pory roku.

Świadczenie to gmina zobowiązana jest realizować w ramach zadań obowiązkowych.

Posilek.

Pomoc w postaci jednego gorącego posiłku przysługuje osobie, która własnym staraniem nie może sobie zapewnić.

Przysługuje nie tylko osobom, które z powodów finansowych nie są go w stanie zapewnić, ale również osobom, które z innych powodów: niesprawność, brak możliwości technicznych, nie mogą go sobie przygotować.

Pomoc może być świadczeniem doraźnym bądź okresowym. Zapewnienie gorącego posiłku należy do zadań własnych obowiązkowych gmin.

Sprawienie pogrzebu.

Pomoc obejmuje obowiązek sprawienia pogrzebu osobom samotnym w sposób ustalany przez gminę, zgodnie z wyznaniem zmarłego, za odpowiadający przyjętym przez lokalną społeczność standardem.

ŚWIADCZENIA LECZNICZE DLA OSÓB POBIERAJĄCYCH ZASIŁKI STAŁE.

Osobom pobierającym zasiłek stały przysługują świadczenia lecznicze na zasadach określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Pomoc ta może zostać przyznana również członkom rodzin tych osób, jeżeli pozostają na ich wyłącznym utrzymaniu. Koszty leków pokrywa ośrodek pomocy społecznej właściwy ze względu na miejsce stałego zamieszkania zasiłkobiorcy.

ŚWIADCZENIA LECZNICZE NA ZASADACH PRZEWIDZIANYCH DLA EMERYTÓW I RENCISTÓW

1. Osobom, które nie podlegają przepisom o ubezpieczeniu społecznym lub o zaopatrzeniu emerytalnym, może zostać przyznana pomoc finansowa na pokrycie wydatków na świadczenia lecznicze. Mogą się o nią ubiegać osoby, które nie nabyły uprawnień do emerytury lub renty, nie podlegają także przepisom o ubezpieczeniu. Pomoc ta może zostać przyznana również członkom rodzin tych osób, jeżeli pozostają na ich wyłącznym utrzymaniu.

2. Świadczenia lecznicze - na zasadach przewidzianych dla emerytów i rencistów - obejmują:

- 1) opiekę zdrowotną otwartą i zamkniętą,
- 2) leki i środki opatrunkowe,
- 3) zaopatrzenie w niezbędny sprzęt ortopedyczny i środki pomocnicze.

3. Przyznanie tej pomocy, nie wyklucza przyznania zasiłku celowego na pokrycie kosztów leczenia.

Zakres świadczeń przyznanych na pokrycie wydatków leczniczych nie powinien wykraczać poza zakres tych świadczeń należnych emerytom i rencistom. Przez opiekę zdrowotną otwartą i zamkniętą należy rozumieć porady lecznicze uzyskiwane w społecznych zakładach służby zdrowia, przychodniach, szpitalach. Opłaty za zalecane w procesie leczenia leki i środki opatrunkowe pokrywać należy do wysokości zastrzeżonej dla emerytów i rencistów. Osoba, która otrzymała pomoc, o której mowa wyżej, może otrzymać również zasiłek celowy na pokrycie kosztów leczenia, jeżeli są one znaczne i przekraczają możliwości finansowe osoby zainteresowanej.

UCHWAŁA KK NR 267/92

ws. podjęcia negocjacji nt. "paktu"

Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" po zapoznaniu się z wynikami prac zespołów roboczych postanawia przystąpić do rozmów plenarnych z Rządem na temat "paktu o przedsiębiorstwie"

Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność"
Gdańsk, 13.10.1992 r.

Gdańsk, dn. 13.10.1992 r.

KOMUNIKAT

W dniu 13 października 1992r. odbyło się w Gdańsku nadzwyczajne posiedzenie Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność". Obrady poświęcone były w całości przygotowaniu dalszego ciągu negocjacji z Rządem na temat "paktu o przedsiębiorstwie".

Komisja Krajowa pracowała w trzech zespołach tematycznych do spraw:

- przedsiębiorstwa państwowego
- prywatyzacji przedsiębiorstw
- tematyki socjalnej.

Komisja podjęła decyzję o przystąpieniu do rozmów plenarnych na temat paktu. Powołano zespół negocjacyjny w składzie: Marian Krzaklewski, Jan Halas, Ewa Tomaszewska, Longin Komolowski, Jerzy Ostroch, Jan Frączek, Władysław Kielian, Grzegorz Tusz, Jacek Smagowicz, Bogdan Narożny. Rzecznik Prasowy KK Grzegorz Jaczyński

STANOWISKO

W związku z zapowiadanyymi przez rząd cięciami budżetowymi Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" zwraca się do Klubu Parlamentarnego NSZZ "Solidarność" aby przedłożył Sejmowi do ustawy budżetowej na rok 1992 poprawkę o wyłączeniu najniższych rent i emerytur z proponowanej przez Rząd obniżki tych świadczeń. Proponujemy również rozważenie możliwości zwiększenia świadczeń najniższych.

Prezydium KK
NSZZ "Solidarność"
Gdańsk, 12. 10.1992r.

STANOWISKO

Po uzgodnieniu z Przewodniczącym KP "S" Prezydium KK stwierdza, że podana bez komentarza informacja o głosowaniu KP "S" przeciw przedłużeniu zasiłków dla bezrobotnych i za ustawą emerytalną dotyczącą byłych funkcjonariuszy UB i SB wprowadziła w błąd członków naszego Związku.

1. Przed czwartkowym (8.10.92) posiedzeniem Sejmu KP wprowadził rozszerzenie porządku obrad m.in. o uchwałę dotyczącą przedłużenia okresu wypłacania zasiłków dla bezrobotnych. KP "S" był za wprowadzeniem tego punktu do porządku obrad i głosował za.

2. Następnie KPN proponował przedłużenie okresu wypłacania zasiłków o 6 miesięcy we

wszystkich gminach, w których stopa bezrobocia przekroczy 12%.

3. Przyjęcie takiego rozwiązania rozproszyłoby środki na aktywne zwalczanie bezrobocia stąd KP "S" był za skierowaniem projektu uchwały KPN do komisji sejmowych.

4. W nocy z 8/9 października KPN zgłosił wniosek o przyjęcie projektu ww. uchwały w pierwszym czytaniu. KPN nie chciał wprowadzić swojego projektu pod obrady komisji sejmowych.

5. Został wówczas zgłoszony wniosek o odrzucenie takiego projektu KPN.

6. Nikt z członków KP "S" nie głosował ZA wnioskiem (z p. 5), 6 głosowało PRZECIW, 11 wstrzymało się, 9 nie brało udziału w głosowaniu.

7. Związek od dawna oczekiwał od rządu, by kierował środki na aktywne zwalczanie bezrobocia, a nie koncentrował się na płaceniu zasiłków. Tylko tworzenie miejsc pracy, zmniejsza bezrobocie.

8. Tydzień wcześniej Sejm przegłosował poprawkę Senatowi by Rząd mógł przedłużyć okres wypłacania zasiłków dla bezrobotnych w regionach zagrożonych strukturalnym bezrobociem. Jednocześnie w tej samej ustawie wszystkich bezrobotnych tracących prawo do zasiłku objęto ubezpieczeniem zdrowotnym.

9. W rządowym projekcie ustawy emerytalnej dla wojska i policji były propozycje, które KP "S" poparł - aby górna granica emerytur i rent nie przekraczała 250% średniej płacy krajowej.

10. Rząd zaproponował, by świadczenia z tej ustawy nie przysługiwały byłym funkcjonariuszom UB i SB za lata 1944-1956. KP "S" zaproponował rozszerzenie tego zakazu na lata 1956-1989. Ten projekt "S" Sejm odrzucił.

11. Pozostawienie tej ustawy bez zmian (czyli odrzucenie projektu rządowego) oznaczałoby zachowanie dotychczasowych przywilejów z tytułu służby w UB i SB.

12. Ustawa została przekazana do Senatu. KP "S" wystąpi o poprawki do Senatu w tych sprawach.

W świetle powyższych wyjaśnień dotyczących tylko jednej sprawy Prezydium KK wnosi by wszystkie struktury organizacyjne Związku, które chciałyby zabierać głos w sprawie pracy KP "S" lub jej członków, czyniły to po uzyskaniu wiadomości od KP "S" (rzecznik prasowy, Prezydium Klubu) i (lub) od rzecznika prasowego KK.

Prezydium KK
NSZZ "Solidarność"
Gdańsk, 12.10.1992r.

KOMUNIKAT KP NSZZ "Solidarność"

Warszawa, 9 października 1992 r.

W dniu 8.10.1992 r. odbyło się w Sejmie głosowanie nad rządowym projektem ustawy o emeryturach dla wojska, policji, UOP, Straży Granicznej, Służby Więziennej i Państwowej Straży Pożarnej.

Grupa posłów, w tym 5 członków naszego Klubu, wniosła poprawkę, która miała na celu zaostreżenie kryterium przyznawania preferencyjnych świadczeń dla pracowników SB i UB w latach 1944-1989. Polegało ono na wprowadzeniu przelicznika 1,3 zamiast uprzywilejowanego 2,6 wobec pełniących służbę w kwestionowanych okresie. W trakcie głosowania Klub jednomyślnie

poparł zgłoszony wniosek, który mimo to został odrzucony przez Sejm.

Sprawa odrzuconej poprawki nie jest jednak ostatecznie przesądzona. KP NSZZ "Solidarność" będzie czynił starania, aby Senat RP przyjął proponowaną przez nas poprawkę, odrzuconą przez Sejm. Uchwalenie tej zmiany miałooby duże szanse powodzenia, bowiem do odrzucenia jej w Sejmie wymagana będzie większość 2/3 głosów.

Ostatecznie przyjęta przez Sejm ustawa ogranicza świadczenia emerytalne w postulowanej we wniosku wysokości, poprzez stosowanie przelicznika 1,3 w okresie 1944-1956.

Ponadto wprowadza ona inne kryteria: między innymi ogranicza emerytury do 250% średniej krajowej i wprowadza zakaz pracy dla kategorii emerytów, czyli zrównuje ich w tym względzie z innymi, cywilnymi grupami zawodowymi.

KOMUNIKAT KP NSZZ "Solidarność"

Warszawa 8 października 1992 rok

W dniu 7 października Sejm przegłosował orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego o zwrocie majątku utraconego przez związki zawodowe w wyniku wprowadzenia stanu wojennego.

1. Sejm przyjął stanowisko Trybunału Konstytucyjnego kwestionujące zasadość zwrotu majątku zużytego bądź wykorzystanego na potrzeby członków NSZZ "Solidarność" i innych poszkodowanych organizacji.

Wyniki głosowania: 221 za, 97 przeciw, 15 wstrzymujących się. Do odrzucenia poprawki konieczne było uzyskanie 2/3 głosów obecnych na sali tj. 222.

2. Sejm odrzucił orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego w części dotyczącej zmiany waloryzacji kwot pieniężnych.

Wyniki głosowania: 232 za, 92 przeciw, 20 wstrzymujących się. Do odrzucenia poprawki konieczne było uzyskanie 2/3 głosów tj. 230 głosów.

W konsekwencji ustawa będzie musiała być uzupełniona w zakwestionowanej części, wymienionej w punkcie 1 w ciągu 6 miesięcy, w kierunku niekorzystnym dla Związku. W pozostałym zakresie ustawa obowiązuje w dotychczasowym zapisie, a więc w korzystnej dla Związku formule.

W tych głosowaniach Klub nasz uzyskał poparcie następujących ugrupowań: UD, ZCHN, PC, KPN, KLD, RdR oraz większości członków Konwencji Polskiej. Przeciw głosowali posłowie z SLD, PSL, X, Spolegliwość (d. Małe Piwo).

Informujemy również, że na posiedzeniu w dniu 7 października Klub zapoznał się ze stanowiskiem Sekcji Kultury KK NSZZ "Solidarność" oraz Komisji Zakładowej "Solidarność" Radia i Telewizji w sprawie ustawy o radiofonii i telewizji. Uwzględniając stanowisko tych instancji oraz protest Krajowej Sekcji Pracowników RiTV Klub złożył wniosek o skreślenie art. 67 pkt. 1 ustawy z omawianej ustawy.

Klub zamierza również poprzeć wniosek organizujący II Program TVP na zasadzie holdingu ośrodków lokalnych oraz przyznający tym ośrodkom osobowość prawną.

NSZZ Solidarność

REGIONALNA SEKCJA OŚWIATY
I WYCHOWANIA

SERWIS INFORMACYJNY NR 13

OŚWIATA PO I PRZED BURZĄ

Nowy rok szkolny rozpoczęliśmy w sytuacji nowej i starej zarazem. Wiele się zmieniło, wiele zmienia, ale jeszcze więcej musi ulec zmianie. Mieszanka starego z nowym stworzyła nową sytuację, w której przyjdzie nam walczyć o interesy oświaty. Dzisiaj jest miejsce i czas na zastanowienie się nad tym, co osiągnęliśmy i nad tym, co nas czeka w nadchodzącej przyszłości.

Co osiągnęliśmy? Wzrosły pensje nauczycielskie, choć nie osiągnęły one średniej krajowej. Zmieniły się programy nauczania, a wraz z nimi siatka godzin. Wprowadzono nowe uregulowania prawne, w tym najważniejsze z nich, zmiany w Karcie Nauczyciela. Z oświaty odeszło sporo niewykwalfikowanej kadry, ale obyło się bez masowych zwolnień. W wyniku konkursów wymieniono część dyrektorów, lecz zdecydowana większość pozostała i tym samym nie naruszono tej opoki komunistycznego establishmentu. Ok. 260 gmin (11% szkół w skali kraju) przejęło placówki oświatowe, lecz pozostałe boją się to uczynić. Szkoły zostały wyzwolone z gorsetu komunistycznej ideologii, lecz są krepowane gorsetem finansowym i starymi nawykami. Choć do wielu kręgów społeczeństwa dotarło, że oświata jest kluczem do Nowej Polski, to jednak dochodzą odgłosy, iż należy oszczędzić wydatki na edukację. Odszedł wreszcie budzący w środowisku nauczycielskim niechętnie nastroje, minister A. Stelmachowski.

Powwyższe zmiany są niewątpliwie dalszym krokiem w kierunku unowocześnienia szkolnictwa, lecz dopiero czas pokaże, jak dalece wychodzą one naprzeciw przyszłości. Chaos i zamęt wywołany polityką poprzedniego ministra nie został jednak do końca przezwyciężony, czego dowodem może być wprowadzenie tzw. minimum programowego. Po dokładnym przejrzeniu tego dokumentu dochodzi się do wniosku, iż nie jest to "minimum" lecz "maximum", czyli stary program nauczania. Interpretacja pojęcia "minimum" następcą zasadniczych trudności prawie wszystkim nauczycielom i nikt nie wie, o co tu właściwie chodzi. Utrzymanie zaś 18-godzinne pensum dodatkowo skomplikowało sytuację, gdyż: gwałtownie wzrosła ilość godzin nadliczbowych, za które należy płacić, nagle zabrakło wielu nauczycieli (w woj. legnickim ponad 300), nowych nie można zatrudnić na stałe, bo nie wiadomo, jakie będzie pensum od 1.09.1993r., a ci co pozostali boją się zwolnień od nowego roku szkolnego. Status quo zostało utrzymane, ale nie wiadomo, na jak długo. Ten dziwny stan zawieszenia nie wróży nic dobrego.

Co nas czeka? Pewne jest to, że zasadniczy spór będzie się obracał wokół trzech spraw: przyszłego oblicza ideowego oświaty, kształtu układu zbiorowego pracy oraz trybu i zasad obligatoryjnego przejmowania szkół przez gminy z dniem 1.01.1994r.

Batalia o pierwszą z nich już się rozpoczęła. Konflikt jaki rozgorzał pomiędzy Rzecznikiem Praw Obywatelskich prof. T. Zielińskim a prof. Z. Flisowskim, jest tego dobrym przykładem. Upraszczając sprawę można powiedzieć, iż będzie on dotyczył dwóch kwestii: czy oświata ma mieć charakter bardziej wyznaniowy, czy bardziej świecki.

Spór o kształt nowego układu zbiorowego również się rozpoczął. Pierwszy projekt takiego układu, zgłoszony przez MEN, został odrzucony przez trzy główne centrale związkowe. Powodem był brak spójności, przemyślenia i brak zagwarantowania należytych praw tak nauczycielom, jak i związkom zawodowym przez w/w dokument. Spór zapewne będzie ostry i nieprzynoszący pełnej satysfakcji żadnej ze stron. Należy mieć tylko nadzieję, iż układające się strony będą zdolne do rozsądnego kompromisu.

I wreszcie trzecia płaszczyzna walki to obligatoryjne przejmowanie szkół przez gminy. Lęk przed ich przejmowaniem, jaki dał się zauważyć od połowy tego roku, ma dwie przyczyny: finansowe i prawne. Przeważają te pierwsze, gdyż sposób przekazywania subwencji na szkoły samorządowe i system podatkowy w gminach budzą wiele kontrowersji. Drugie, to fakt, iż zbliżamy się do końca roku a prawodawstwa dotyczącego zasad przejmowania szkół jak nie było, tak nie ma.

Reasumując można powiedzieć, że czas strajków i protestów wprawdzie minął, ale nie wiadomo, na jak długo, gdyż większość problemów oświaty ma dopiero przed sobą.

Stanisław Witek

INFORMACJE BIEŻĄCE

16.09.1992r. — MEN przekazało KSOiW szacunkowe obliczenia dotyczące różnych wariantów i różnego zakresu ewentualnego wykupu uprawnień do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu. 12.09.1992r. w Lublinie podjęto w tej sprawie uchwałę: "Rada Sekcji Krajowej Oświaty i Wychowania zobowiązuje Prezydium do podjęcia działań mających na celu zmianę ustawy z dnia 20.06.1992r. — o uprawnieniach do bezpłatnych i ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz.U. Nr 54, poz. 254) w punkcie dotyczącym wyszczególnienia kogo Ustawa dotyczy. Celem zmiany jest objęcie ustawą wszystkich pracowników oświaty. Prezydium wystąpi w tej sprawie do Parlamentu Klubu NSZZ "Solidarność".

17.09.1992r. — KSOiW zwróciła się do zespołu Analiz i Negocjacji KK z propozycją współpracy w związku z koniecznością zawarcia "Układu Zbiorowego" z MEN. Rada Krajowej Sekcji powołała już zespół problemowy do układu zbiorowego. W skład zespołu weszli: P.Żak, K.Bojhar, J.Jastrzębski, J.Krauze, L.Walczak i T.Sowiński.

21.09.1992r. — Rada Sekcji Krajowej Oświaty i Wychowania zwróciła się do Janusza Wolniaka z propozycją reprezentowania interesów KZ O i W NSZZ "Solidarność" w sprawach rewindykacji ich majątku związkowego, utraconego 13.12.1981r. "Chodzi o pomoc merytoryczną dla tych KZ, które mają kłopoty z szybkim odzyskaniem swojego majątku oraz ewentualne reprezentowanie ich wobec Społecznej Komisji Rewindykacyjnej...".

21.09.1992r. — MEN poinformował o zmianach dotyczących zasad obowiązujących w sprawach mieszkaniowych nauczycieli zatrudnionych na terenach wiejskich oraz w miastach liczących nie więcej niż 5 tys. mieszkańców. Dokładnych informacji udzielić mogą dyrektorzy szkół, komisje zakładowe i Kuratorium Oświaty.

30.09.1992r. — KSOiW wystosowała do MEN pisma następującej treści:

1. "W związku z uchYLENIEM art. 41 Karty Nauczyciela zmienia się sposób przyznawania świadczeń za czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy (choroby). Dotychczas nauczyciel miał wypłacane płace z góry, obecnie przysługują mu świadczenia, zgodnie z ustawą z dn. 17.12.1974 (Dz.U. 30/83), uzależniające wypłat od okresu zatrudnienia. Dotyczy to również wypłat za urlop macierzyński. Brak szczegółowej instrukcji powoduje wiele nieprawidłowości w wypłatach wynagrodzeń nauczycieli, a nawet wstrzymanie wypłat za czas choroby. Prosimy jednocześnie o wyjaśnienie stosowania art. 89 Karty Nauczyciela, mówiącego o dodatku 15% podstawy wymiaru tych świadczeń, ponieważ dochodzą do nas informacje o wstrzymywaniu tego rodzaju wypłat przy emeryturach i rentach, pomimo spełnienia obowiązujących warunków."

2. "Prezydium KSOiW zwraca się z prośbą o wyjaśnienie czy w związku z podwyżką kosztów utrzymania i brakiem systemu wynagradzania w sferze budżetowej, nastąpi podwyżka wynagrodzeń w bieżącym roku kalendarzowym? Orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dn. 21.09.92 umożliwiła częściowe wyrównanie strat powstałych w wyniku nierealizowania ustawy ze stycznia 1989r., poniesionej przez pracowników oświaty w roku 91. Prosimy o informację w jakiej formie będzie realizowane orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego. Ponieważ Sejm zniósł automatyczny system powiązania wynagrodzeń w sferze produkcji materialnej, prosimy na jakich zasadach będzie się opierał nowy system wynagrodzeń w sferze budżetowej. Czy MEN pracuje nad nowym systemem plac, który będzie obowiązywał od 01.01.1993r., i na jakich zasadach ten system będzie się opierał? Sprawy poruszone w tym piśmie są bardzo ważne dla całego środowiska oświatowego, prosimy więc o szybką odpowiedź."

12.10.1992r. — Minister Edukacji Narodowej wydał decyzję w sprawie powołania Zespołu Negocjacyjnego do prowadzenia rozmów z ogólnokrajowymi związkami zawodowymi, zrzeszającymi nauczycieli.

12.10.1992r. — Wszystkie uwagi do układu zbiorowego opracowywane przez członków "Solidarność" należy kierować do Biura Informacji KSOiW a nie do MEN; przesyłanie uwag do ministerstwa ogranicza możliwości negocjacyjne naszego związku.

12.10.1992r. — W związku z zapowiedzią utworzenia tymczasowej Rady Konsultacyjnej przy MEN, Krajowa Sekcja Oświaty i Wychowania poinformowała ministerstwo, iż nie widzi potrzeby powoływania tej instytucji. Zdaniem Sekcji "ciało takie jest zbędne i odsuwa w czasie powołanie ustawowej Rady Oświatowej. KSOiW zdecydowała, że w przypadku powołania Rady Konsultacyjnej nie zgłosi do niej swojego delegata."

12.10.1992r. — informujemy, że w MEN osobą odpowiedzialną za kontakty ze związkami zawodowymi jest Podsekretarz Stanu, wiceminister Kazimierz Marcinkiewicz.

12.10.1992r. — Komisja Zakładowa Pracowników Oświaty i Wychowania Regionu Wielkopolskiego zwraca się do wszystkich KZ-ów i Sekcji Regionalnych o poparcie wniosku skierowanego do Ministerstwa Zdrowia o zmianę obowiązku corocznego poddawania się badaniom krwi (tzw. "Wassermana"). W uzasadnieniu autorzy wniosku podają, że nauczyciele nie należą do grupy zawodowej, w której często występują choroby weneryczne, w związku z tym obowiązek badań, o których jest mowa w zarządzeniu nie ma racjonalnego uzasadnienia. Poza tym w związku z kłopotami finansowymi służby zdrowia nie jest ona w stanie zagwarantować bezpłatności obowiązkowych badań okresowych. Pojawia się też nowy problem związany z AIDS — konieczność zachowania ostrożności we wszystkich badaniach i zabiegach przy których następuje kontakt z krwią ludzką.

12.10.1992r. — Po zasięgnięciu opinii w Biurze Komisji Krajowej i rozmowie przeprowadzonej w MEN, informujemy, że pracowników oświaty zatrudnionych w placówkach oświatowych przejętych przez samorząd terytorialny, obowiązują przepisy wydane przez MEN i Ministerstwo Pracy i Polityki Socjalnej (dotyczy to również waloryzacji plac nauczycieli i pracowników nie będących nauczycielami — od 01.06.92r.).

Serwis opracowali: Ewa Kosiorowska i Stanisław Witek

Poziomo:

1. ćwierka za kominem,
7. kontakt, związek,
8. sprawa do załatwienia,
9. biedak, nędzarz
10. W-Z w Warszawie,
11. zastępuje guzik,
14. dzieła uznane,
17. kulig,
18. odbiorcza lub nadawcza,
19. państwo azjatyckie,
20. tam założysz konto,
21. jednowładca, despota

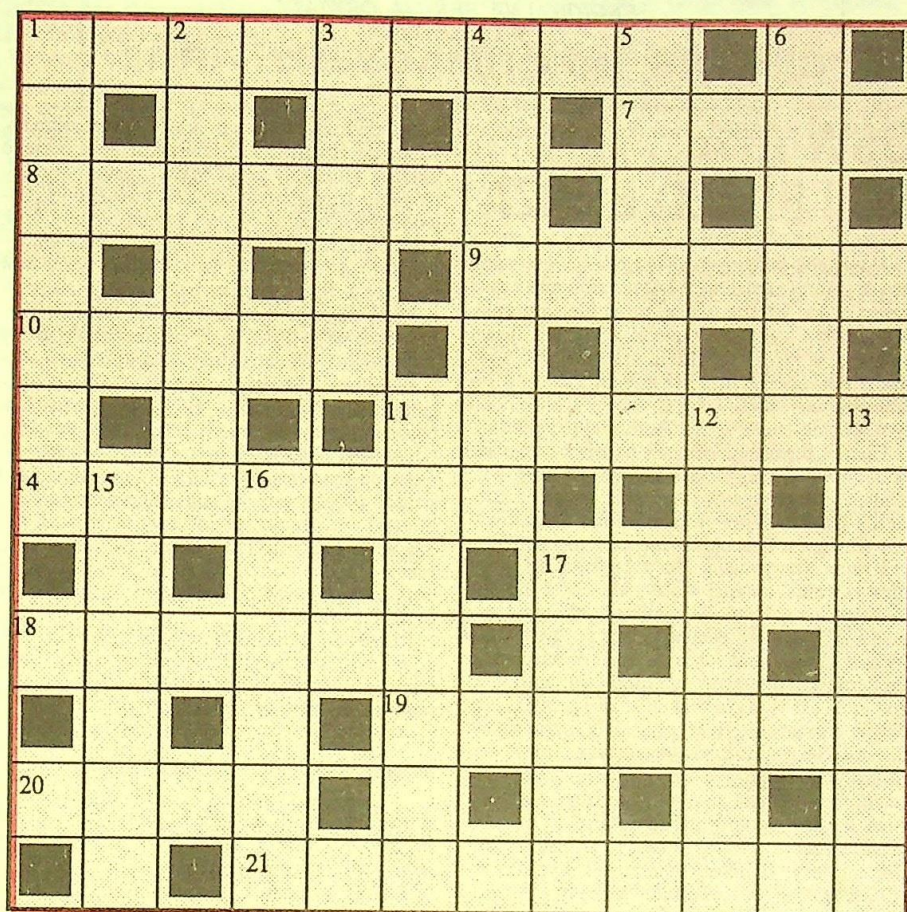
Pionowo:

1. gryzoń górski,
2. ciepła posada,
3. przewód gazowy,
4. wymaga nagrody,
5. czynność pożywna,
6. larwa chrabąszcza,
11. skóra jak tkanina,
12. precyzja, doskonałość,
13. słona pustynia w Chile,
15. linijka, przymiar,
16. gatunek ptaka,
17. trasa, droga.

"Zbigniew"

Za rozwiązanie krzyżówki nr 14/92 nagrodę wylosowała Pan Jerzy Musiałek z Wrocławia. Gratulujemy! Nagrodę wysłamy pocztą.

Krzyżówka 16/92

Rzeczyślania na wczoraj

Do napisania tego felietonu skłoniły mnie dwie rzeczy. Pierwsza to sobotnie kino nocne, a druga — sklep nocny pod moim oknem. O pierwszym nie ma co pisać. Wystarczy włączyć telewizor kiedy zaczyna się kino nocne i zobaczyć film bez żadnego sensu, ale za to z trudem gęsto się siejącym. Wtedy zastanawiam się, co te filmy niosą oprócz beznadziejnej brutalności. Komu i czemu ma to służyć? Nie wiem. Po ulicach chodzą małe, "terminatorzy" szukający zaczepki. Powoli nasze ulice zamieniają się w futurystyczną wizję niektórych amerykańskich twórców filmowych. Negatywny stan rzeczy pogarsza, między innymi, fakt zbyt łatwego dostępu ludzi młodych, powiedziałbym dzieci, do alkoholu. I to tego najgorszego — wina zwanego różnie: "jabolem", "sikaczem" itp. Sprzedawcy głodni zysku sprzedają tzw. wino markowe małym dzieciom. Milczałbym na ten temat gdyby nie był świadkiem takiego zdarzenia. Niedopity smarkacz wraz ze swoją siostrą, niewiele starszą od niego, podeszli do sklepu nocnego (w niedzielę czynny jest prawie całą dobę) i kupili wino marki "Wino". Na zwróconą uwagę sprzedawcy, że w myśl ustawy antyalkoholowej, dzieciom i młodzieży do osiemnastego roku życia nie sprzedaje się alkoholu, usłyszałem jakże swojską odpowiedź: "Nie pana interesuje komu sprzedaję". Poczułem się osamotniony w swoich poczynaniach. Za plecami miałem wroga większość spragnioną różnych trunków.

Skąd się bierze frustracja i niechęć młodych ludzi do konstruktywnego działania? Skąd bierze się taki pęd do alkoholu?

Otóż wraz z upadkiem komuny upadło coś jeszcze. Upadł łatwy i powszechny dostęp kultury. Za komuny

działało wiele Domów Kultury. Były to domy zakładowe, osiedlowe, młodzieżowe. Chętnym do uczęszczania oferowały wiele różnorodnych form działania. Czasami to tylko pozory stwarzane przez działaczy dla potrzeb sprawozdawczości, ale była możliwość znalezienia miejsca dla siebie. Dla każdego coś milego. Pamiętam działalność D.K. Kolejarsz w latach 60-tych i 70-tych. Ówczesny dyrektor D.K. Kolejarsz działając w bardzo trudnej dzielnicy umiał zaproponować dzieciom i młodzieży alternatywne spędzenie czasu. Już nie "jabol" ale także teatr, poezja, szachy, film amatorski, fotografia.

Jedno jest pewne temu panu chciało się coś więcej niż podpisywanie listy obecności i listy płac. Po jego odejściu w DKK działło się źle, żeby nie powiedzieć tragicznie.

Dzisiaj jest to jeszcze jeden dom kultury tylko i wyłącznie z nazwy.

Obecnie, niestety, działalność większości istniejących domów kultury opiera się na organizowaniu dyskotek. Pijana, zaćpana młodzież ma okazję się wyszaleć. Wchodząc do ubikacji czuje się "przyjemny" odur taniego wina, kleju, trawki i lichu wie czego jeszcze.

Za moje niezbyt duże kieszonkowe, w latach szkolnych, mogłem kilka razy w miesiącu pójść do kina, czy na jakiś koncert niekoniecznie rockowy. Całą paczką chodziliśmy na wystawy malarskie, rysunku i tego co miastu oferowało BWA.

A już świętem dla nas był "Satyrykon". Impreza goniła imprezę. Trzeba było porządnie się nagłowić żeby zobaczyć jak największą ilość imprez. Nasze miasto odwiedzały wybitni artyści, nie po to żeby chałturzyć, ale żeby wspólnie się bawić.

Ostatnia edycja tej imprezy już nie była świętem satyry lecz jej żalosnym przetrwaniem. Mam cichą na-

dzieję, że nie końcem, bo to uczyniłoby nasze miasto całkowicie pustynią kulturalną.

Do następnej edycji "Satyrykonu" zostało jeszcze trochę czasu. Trzeba znaleźć pasjonatów tej imprezy i przywrócić jej dawną świetność. Rozbudować sieć imprez towarzyszących, które przyciągną dobrych artystów z dobrym programem.

Kontakt z dobrą kulturą powinien pobudzić ludzi do obcowania z nią na codzień. Pobudzić do własnych prób tworzenia kultury. Może ona nie będzie najwyższych lotów, ale nie o to chodzi w tym wszystkim.

Marzy mi się kulturotwórcza rola naszego Związku. Nie tej kultury przez duże "K", ale tej małej, robotniczej, pracowniczej. Trzeba dać ludziom, którzy ciężko pracują jakąś alternatywę na spędzenie wolnego czasu. Żeby to nie było tylko: marny film na video i pół litra ale jeszcze coś więcej. Coś co powinno nas odróżniać od innych ssaków.

Poparcie takiego działania ma jeszcze inne plusy. Przykład ojca zawsze działa na syna, a matki na córkę.

Podobna sytuacja w naszym narodzie już była. W połowie XIX wieku, urzędnicy cara świadomie rozgryali nasze społeczeństwo. Po kilkunastu latach takiego działania doprowadzili naród polski do prawie całkowitej demoralizacji. Nie było warstwy społecznej, która nie byłaby dotknięta tą "zarazą". I kiedy wydawało się, że działania zaborcy przyniosły konkretny efekt narodził się ruch pozytywistyczny. Praca grupy pasjonatów spowodowała odrodzenie świadomości narodowej i powolne podnoszenie się kultury całego społeczeństwa. Może właśnie teraz nadszedł czas nowego pozytywizmu, abyśmy w przyszłości nie musieli się wstydić za nasze dzieci, które mają taki przykład jaki dają rodzice.

Ryszard Janski

Egzemplarz bezpłatny - do użytku wewnętrznego, numer zamknięto 25.10.92. r.

Wydaje: Zarząd Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ "Solidarność", 59-220 Legnica, ul. Fryderyka Skarbka 9, tel. 260-12, 260-13, fax 44-04-70

Druk, skład komputerowy: ZP Kolograf, 59-220 Legnica, Al. Rzeczypospolitej 6c, tel./fax 297-86